

ТАТКОВИНА

Какъ мога азъ да не обичамъ
земята гдето ме роди,
кждето, като малко птиче,
разтворихъ първи пжтъ очи!

Издигаше се срѣдъ нивята
зелено кичесто дърво;
тамъ люлката ми веселъ вѣтъръ
люлѣеше като гнѣздо.

А чучулиги сладкогласни
разказваха ми: — Тоя рай,
съ нивя и плодове прекрасни,
е твоятъ роденъ бащинъ край!

Ще чуешъ какъ момитѣ вечеръ,
кога лунна нощъ сияй,
най-хубавитѣ пѣсни пѣятъ
за скжпия си роденъ край.

А зимна буря щомъ започне
на двора бѣсно да играй,
ще шепне до огъня дѣдо:
— Обичай своя бащинъ край!

Обичай своята Татковина,
обичай родната земя,
тя ражда всичко най-обилно,
отъ рай по-хубава е тя!

Богданъ Овесянинъ